

מתירת עשירה, טוען:

לא הייתי צריך לבזבז אף פרוטה" גאה הוא. "יש לי הרבה חברים וחברות שם, והם תמיד עוזרים לי".
גם בארץ ידע מייק לבנות. את ההתייכות אני צד בדינגוף או בבן-יהודי דה" מסביר הוא, "בעצם אני לא צד אותן — הן צדות אותי. אחת היתה מור כנה אפילו להתאסלם בשבילי."
"אבל פה בנצרת אפילו יותר טוב בשבילי. כל התיירות מגיעות לנצרת. לא צריך בשביל זה לנסוע לתל-אביב."

סתם

גיגולו

למרות זאת, הוא נסע לתל-אביב, פגש בה את איירין — ונדפק. בשבוע שעבר, נסתיים משפטו בפני השופט ה' מחוזי התל-אביבי אלישע שיינבוים. סיפורה איירין זורביג בעדותה:

נער השעשועים

מייק ואחת מידידותיו המרובות, תיירת מארצות הברית, שמה מסרב מייק לגלות, בגיגולו ראויה לשבח. למרות הופעתו המרשימה כמטיף אחוז רוח-קודש, אין מייק מהסס לבקש מידידותיו, המתחדשות לבקרים, הלוואה קטנה כבר בפגישה הראשונה. אהבה אהבה, אבל העסק חייב לשאת את עצמו גם מבחינה פיננסית.

פיסל נפגע מאוד מכל העניין: "איירין אומרת שאני גיגולו" התלונן. "אבל אני לא גיגולו. מה זה גיגולו? גיגולו מסתובב ברומא, בווינה-ונטה, עם אלפה רומאו, ותופש נשים זקנות ועשיריות. אני לא הולך אף פעם עם נשים זקנות. רק עם צעירות. ובכלל אני לא רודף אחרי בנות. הן רודפות אחרי".
אלא שלאחר התייעצות עם עורך-דינו, החליט פייסל על שינוי הסטאטוס המיק" צועי שלו. הסביר בשמו עורך-הדין בני מין אהרון, שקיבל על עצמו לערער בי שם פייסל בבית-המישפט העליון:

לידי והתנשקנו. בסוף היא ביקשה ש' אלך, כי הוא לא רוצה שיראו אותי פה. בגלל שאני ערבי.

אמרתי לה בסדר, אבל אני צריך עוד כסף. היא היססה קצת, אבל אמרתי לה שאין לה מה לפחד, שאחזיר לה מחר או ביום ראשון. היא השתכנעה ונתנה לי את הכסף.
אני בכלל לא יודע למה היא עשתה עלי אמבוש למחרת. היא סתם משקרת. גם החברה שלה, דינה, משקרת. לא אימתי עליה, כשהבלש עצר אותי. רק אמרתי לה באנגלית כי רציתי להחזיר את הכסף לאיירין, ושאלתי למה היא עשתה לי את זה.

רק עם

צעירות

"אנחנו נטען כי פרשת האהבים בין מייק ואיירין היתה עניין מיסחרי, ואיירין ריזן שילמה למייק כסף בעד אהבתו. על כן, איי-אפשר לדבר על הוצאת כספים באיומים, אלא על מכירת אהבה. ומכירת אהבה, כידוע, איננה בניגוד לחוק."

עירעורו של מייק יופנה נגד פסק-דינו של השופט שיינבוים, שבחר להאמין ל' גירסתה של איירין, הרשיע את מייק על הוצאת כספים במירמה ואיומים, דן אותו לארבעה חודשי מאסר בפועל, בתוספת 18 חודשי מאסר על-תנאי.
הגיב צאצאו של מלך ארץ-ישראל, ב' אכזבה גדולה: "המישטרה פשוט מחפ' שת כל הזמן איך לדפוק אותי, בגלל שאני יוצא עם בחורות יהודיות."

כך כן, דברי מייק.
על לשאלתו של התובע, למה נתן ל' איירין לשלם בשביל המלון, ענה פייסל: "אני שלמתי בשביל המשקאות — והיא שילמה בשביל המלון. אני לא אוהב לקחת כסף מבחורות, אבל אני גם לא רוצה לבזבז עליהן. אני לא פרייר".
התובע גיחך, לא שכה לציון שאת ה' משקאות שילם פייסל מיתרת ה-20 דולר שקיבל מאיירין.

נצר הנסיך

מייק כפיסל, נצר למשפחת-אצולה נכבדה, שעל בניה נמנה דהיר אל-עומר, נסיך איזור טבריה, לפני מאתיים שנה, שהרחיב את ממלכתו וזכה בתואר "מלך ארץ-ישראל". לרוב, מוותר מייק על הכבוד, מעדיף לחופיע בתלבושת מערבית, שהיא יעילה יותר במקצועו.

כשהגענו לבית, ביקשתי ממייק שיילך, אך הוא רצה לעלות לדירה. עלינו לדי' רה, ושוחחנו עוד כחצי שעה. אחר-כך אמרתי לו, כי אני עייפה ורוצה ללכת לישון. או הוא אמר לי שהוא רוצה המי' שים דולר. אמרתי לו, כי זה הכסף האחר רון שלי, ואני לא יכולה לתת לו. הוא אמר כי יחזיר לי למחרת או ביום ראשון בשבוע הבא.
אמרתי לו שלא אתן לו את הכסף, כי לא יהיה לי ממה לחיות. אבל הוא עמד על זה. נכנסתי למטבח והוא נכנס אחריו. שם אמר לי, כי לא יזון מפה עד שלא אתן לו את הכסף. אז הבנתי, כי הוא לא מתעניין בי, אלא בכסף שלי. הבנתי, כי הוא סתם גיגולו. גיגולו מסוכן.
אמרתי לו שיילך עכשיו, ומחר אביא לו את הכסף, כי עכשיו יש לי רק טרבלס צ'ק. הוא לא הסכים, וחזר שוב שלא יזון מפה, עד שלא אתן לו את הכסף. התחלתי להתייאש. ראיתי כי הוא עומד בדעתו לקבל את הכסף עוד היום. הת' חלתי לצעוק שיילך, ושיעזוב אותי בשקט.
הוא אמר לי לא לצעוק. הוא שמר על קור-רוח ודיבר בשקט. אך כשהסתכלתי בעיניו, ראיתי בהם איום. הבנתי שיש לי עסק עם אדם אלים.
נשברתי. הוצאתי את הכסף האחרון שלי, 40 דולר בטרבלס צ'ק, ונתתי לו. כשהלך, נישקתי אותו לפרידה. רצייתי שיחשוב בסדר בכל בניגו ושיבוא לי פגישה מחר. חשבתי שבכל זאת אצליח להוציא ממנו את הכסף.
נשארתי לבד בבית. הייתי כל-כך נר' גשת שלא יכולתי להירדם. החלטתי לרדת

למטה ושם לחכות לחברה שלי. בערך באחת וחצי היא באה, עם החבר שלה, וסיפרתי לה את כל המקרה.
עד כאן, סיפורה של איירין. חברתה, די' גה ליפשיץ, תמכה בעדותה:
"כשחזרתי הביתה, פגשתי את איירין למטה בחדר-המדרגות. היא היתה נרג' שת ורעדה כולה. דמעות זלגו לה מה-עיניים. היא סיפרה לי מה קרה. יעצתי לה לטלפן למישטרה. כיוון שאיירין לא יודעת עיברית, טלפנתי במקומה. זה היה בסביבות שתיים בלילה. השוטרי בתורנות אמר כי הוא לא יכול לקבל ממני את ה' עדות. שאיירין צריכה לבוא ולמסור אותה".
למחרת הלכו שתי הבנות למישטרת חולון ואיירין הגישה תלונה. המישטרה החליטה לטמון מלכודת, לתפוש את מייק, שהיה מוכר שם בגלל תיקים קודמים, על עבירות קלות. סמל בלבוש אזרחי יצא יחד עם איירין ודינה לפגישה עם מייק. סמוך לשעה 11 בבוקר הופיע מייק. הוא הספיק לשוחח דקה או שתיים עם איירין — כשלתע הופיע הבלש, עצר אותו. בכיסו היו 250 ל"י.

התנשקנו

על הספה

בעדותו בבית-המישפט, סיפר מייק את גירסתו על הערב: כשהגענו לבית, בסביבות 11 בלילה, אמרה לי איירין לעלות למעלה. היא אמרה שרוצה להכיר לי את החברים שלה. היססתי בהתחלה אבל בסוף עליתי איתה. בבית לא היה אף אחד. הרגשתי קצת עייף ונשכבתי על הספה. איירין התישבה

בילוי נעים
מעניק מייק לידידה אחרת, שגם את שמה מסרב לגלות, מתהום הזכרונות. או אולי פשוט אינו זוכר. בניגוד לעמיתיו במקצוע, מספק מייק לתיירות שבחברתו הוא יוצא גם בילוי חברתי נאות ונעים.